

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SAPTAMANAL

Abonamentul anual: 400 Lei

Director: Pr. N. VASIU

Redacția și Administrația:
ALBA-IULIA, Str. Avram Iancu 3

Nr. 13831—1941 Prez.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș.

Jublitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos.

*„Cuvântul lui Dumnezeu nu poate să fie legat.”
(II Tim., 2, 9).*

Iubiții mei îi sufletești,

Acest adevăr l-a scris marele Apostol al neamurilor pe când se găsea în închisoarea din Roma din pricina răvnei sale pentru propovăduirea Evangheliei mântuitoare a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Cât de mult suferea acest neînfricat crainic al Domnului să nu poată cerceta comunitățile creștine întemciate de el și să nu-și poată împlini mai departe marea misiune de răspândire a cuvântului dumnezeesc, cu care își simțea una întreaga sa ființă. Dar și în această stare sufletească în care se găsea din pricina lanțurilor în cari era legat, el avea mângâierea că, oricare ar fi soarta sa personală, „cuvântul lui Dumnezeu nu poate să fie legat”. El se convinsese și simțise cutremurător în însăși ființa sa adevărul, că nu este putere pe lume care să fie în stare să încătuseze cuvântul Domnului. Când prigonea biserica lui Dumnezeu, minunea de pe drumul Damascului l-a silit să vadă că în cuvântul Domnului este o putere ce sparge toate îngrădirile și spulberă toate vrăjmășile și nimic pe lume nu-i poate sta împotrivă. Această putere l-a trântit și pe el la pământ și din cel mai nedomolit prigonitor l-a schimbat în cel mai înfocat propovăduitor al lui, cutreerând lumea în lung și în lat pentru a-l sămănta în toate părțile. Iar acum când, la bătrânețe adânci,

se afla în închisoare din cauza acestei iubiri a cuvântului dumnezeesc, pe lângă toată marea și singura lui întristare că nu-l poate propovădui mai departe, avea și mângâierea neclătinată că acest cuvânt nu poate fi închis de nimeni pe lume.

Dragilor mei,

Cu cât se împotrivesc lumea aceasta mai mult cuvântului Domnului, cu atât el își arată mai învederat puterea sa biruitoare. Nenumărați și vajnici prigonitori au încercat să-i pună zăgaz, dar el a răsbăt prin toate piedecile. Și astfel s'a răspândit lumina lui, adevărul lui, sfințenia și puterea lui pe la toate neamurile până la marginile pământului, încât nu este popor cărui să nu fi răsunit și să nu fi reputat biruințe.

Tăria acestei puteri netăgăduite a cuvântului Domnului am simțit-o în săptămânile trecute din nou toți vlădiciei Ardealului (căci împreună cu mine au fost Prea Sfințiile Lor Episcopii: Andrei al Aradului, Vasile al Timișorii, Nicolae al Oradiei-Beiușului și Veniamin al Caransebeșului), și un număr de 55 de preoți cari ne-am îndreptat pașii spre meleagurile scumpei noastre Basarabii, desrobită de curând de sub stăpânirea celor fără Dumnezeu. Au încercat dușmanii Celui ce s'a suit pe cruce din iubire pentru oameni, să înăbușe cuvântul lui Dumnezeu în acea parte a

pământului strămoșesc, să zdrobească din sufletul fraților noștri credința prin care a trăit neamul nostru dela obârșie și până azi.

Dar încercarea lor s'a isbit de împotrivirea neînduplecată a fraților noștri și de puterea cuvântului dumnezeesc sălășluit în ei. Ne-am convins despre aceasta și ne-a copleșit tăria cu care au rămas neabătuiți și întemciati în credința lor străbună cu toate mijloacele înfricoșătoare întrebuintate pentru a smulge din inima lor alipirea la Dumnezeu.

De aceea pe lângă cuvântul cald de frățesc și creștinesc salut ce li l-am dus din partea clerului și a poporului nostru din Ardeal, i-am laudat pentru păzirea bărbătească a credinții lor și a noastră și i-am mângaiat pentru toate suferințele și încercările prin cari au trecut. Le-am spus că am mers la ei să le ștergem lacrimile cari le-au muiat obraji și sufletele un an întreg și să mulțumim împreună cu ei lui Dumnezeu că le-a hărăzit și lor și nouă de-a ajunge la fericită zi a libertății. Am înălțat rugăciuni către Dumnezeu la altarele lor unde s'au păstrat, sau în preajma fostelor altare dărâmate de urgia nebună a foștilor stăpânitori, ca să ajute neamului nostru să iasă în întregime fericit din învălmășeala în care se sbate lumea și să fie ferit de primejdii viitoare. Am făcut cereri pentru biruința oștirii noastre viteze ce luptă pentru dreptatea și viața neamului.

Nu voi uita sfintele Liturghii ce le-am făcut în sfânta mânăstire Curchi, la sărbătoarea Nașterii Preceștii și în cetatea Orheiului în ziua sfinte Cruci în biserica zidită de voivodul Vasile Lupu al Moldovei, cum și în frunasele comune: Grătiești, Răzeni, Vorniceni, Chișpereni, Onițani, Peresecina, înaintea unor mulțimi de popor atât de mari, încât nu încăpea în biserică și a trebuit să-i vorbesc adeseori în curtea bisericilor ca să audă toți. La sfintele slujbe ce le-am săvârșit vlădiciei și preoții din misiune în toate județele Basarabiei, în peste șase sute de comune și în propovăduirea noastră creștină și românească am fost primiți cu deosebită dragoste, cu însufletire curată și cu lacrimi de bucurie de tot poporul basarabean, care după un an de suferință și de încătusare a credinței sale, a înțeles și mai mult ce binefacere e să fii sub stăpânirea Tării tale, să te bucuri de libertatea națională care își îngăduie să-ți desvolți toate însușirile și virtuțile tale firești și să te poți aduna la altarul bisericulelor tale pentru înfărierea sufletului, ca să biruiască năpăstuirile ce vin să te încerce.

Vă aduc acum din partea lor, iubiții mei, răspunsul frățesc de mulțumire pentru salutul ce li l-am dus din partea voastră. Ei se simt una cu noi, precum ne simțim noi una cu ei. În vinele lor curge același sânge, de pe buzele lor sboară cuvintele aceluiș dulce grain

(Continuare în pag. 2-a).

Această pastorală o vor citi Prea Cuc. preoți înaintea poporului în biserică, în prima Duminică după primirea ei și o vor introduce în registrul de esbite cu numărul ei.

Pastorala I. P. S. mitropolitului Nicolae

(Continuare din pag. 1-a)

românească, în piepturile lor inima bate la fel cu a noastră.

Numai două momente mai grăitoare vreau să desprind din lucrarea noastră de propovăduire creștină și românească pe acele meleaguri, spre a vi le înfățișa acum, iubii mei. Aflându-ne în acele locuri am ținut de datoria noastră să ne ducem la mormântul unui mare mitropolit al Basarabiei *Gavril Bănulescu*, fiu al Ardealului din părțile Bistriței, care acum un veac și mai bine, pe când Basarabia a căzut prima dată sub jugul rusesc și-a lăsat locurile de naștere și s'a dus să stea lângă sufletul poporului basarabean pentru a-l întări și mângăia în încercarea sa. Ne-am închinat la mormântul lui și i-am dus cuvânt de recunoștință pentru credința lui cea mare și pentru dragostea de frații năpăstuiți, care l-a făcut să se ducă să împărtășească soarta lor. Din mormântul lui dela mănăstirea Căpriană, de pe malul Nistrului, străjuște în fața lui Dumnezeu și a oamenilor drepturile și hotarele dinspre Răsărit, ale neamului nostru.

Din Basarabia am trecut și dincolo de Nistru la frații români de acolo cari de 24 ani n'au mai auzit slujba dumnezească. Bisericele sunt sau dărămate la pământ sau prefăcute în grajduri, magazii și localuri de petreceri. Dar și sub această grea și îndelungată prigoană, poporul și-a păstrat în tainițele sufletului încreaga credință în Dumnezeu. S'au rugat oamenii în casele lor, în lăuntru sufletului și Dumnezeu i-a ascultat, aducând mai curând de cât se putea aștepta timpul în care îl pot mărturisi iarăși desebis și fără teamă.

Am sfințit dincolo de Nistru cea dintâi biserică reclădită după alungarea bolșevicilor. E biserică din *Suceleia*, sat curat românesc de vre-o mie de familie, așezat lângă Nistru la câțiva kilometri spre miazăzi dela orașul *Tiraspol*. Am auzit cu acest prilej cum s'a păstrat credința pe altarul sufletului poporului ca o putere mai presus de lume ce nu poate fi zdrobită de nimic. A alergat la această sârbătoare toată lumea din satele din jur câtă a putut afla despre praznicul ce avea să se întâmple. Cu lacrimi pe obraji au urmărit credincioșii tot timpul această sfântă liturghie, cea dintâi pe care o auzeau după 24 de ani. A fost o adevărată cutremurare religioasă. Parcă ieșise biserică primelor veacuri din

cutacembe, din ascunzătorile ei de sub pământ. Se îngrămădeau toți să se atingă de vestimintele arhiericești, să sărute crucea, Evanghelia.

După Sf. Liturghie le-am slujit un parastas pentru toți morții lor. A fost o mulțumire de nedescris. Câți morți scumpi n'au avut într'un sferă de veac, câte rudeni ucise de regimul de prigoană al bolșevismului, fără să fi avut măcar mângăierea de-a face prin preot o slujbă de pomenire pentru ei? Și acum toată dorința lor se stămpără. Nu voi uita nici când icoana acestor suflete de credincioși cari-și primeau în sfârșit hrana după care atâta au flămânzit.

Și ne-am zis văzându-i: Când te vei întoarce acasă spune credincioșilor din Ardeal că prin nimic nu poate fi mulțumit sufletului omului și al poporului ca prin credință. Spune tuturor fiilor Bisericii din Ardeal să-și întărească credința, să-și încălzească și mai mult rugăciunea de mulțumire către Dumnezeu că i-a ferit de asemenea încercări, să-și învieze iubirea față de Dumnezeu și de aproapele, căci acestea formează chiagul care leagă pe om de om într'o frație ce nu poate fi biruită de nici o durere.

După asemenea bucurii duhovnicești, după ce preoții noștri au botezat sute de copii rămași neîncreștinați sub stăpânirea păgână, ne-am întors la Chișinău, unde făcusem cea dintâi sfântă liturghie în ziua sosirii noastre acolo, în catedrala cea mare, căreia i-au dat loc bolșevicii la retragerea lor. Între zidurile ei afumate și sub cupola prin care se vedea cerul, am cuvântat cu multă mișcare a inimii poporului adunat în mare număr. P. S. Episcop *Efrem* de acolo, acum când eram gata de plecare spre casă ne-a dăruit ca o amintire pentru călătoria și lucrarea noastră în Basarabia o prea frumoasă icoană a Maicii Domnului. Ei o numesc „Maica tuturor celor scârbiți”, căci ochii ei sunt plini de lacrimi pentru suferințele și pentru păcatele oamenilor. În cântări și rugăciuni ea a fost dusă la gară, iar ajungând la Sibiu a fost adusă cu aceeași cinstire în catedrala noastră. Ea va sta aci ca o amintire a suferințelor prin care a trecut frații noștri basarabeni și a drumului pe care plini de dragoste l-am făcut îndată după desrobirea lor la ei.

Mai amintesc că am dus cu noi de aici din Sibiu, un *vagon plin cu cărți*, cărți de rugăciuni și alie cărți de zidire sufletească dintre cari unele ne-au fost încredințate spre a le împărți din parca societății noastre „Astra”, apoi mi de cruciulițe și icoanițe pe cari

le-am împărțit peste tot locul. În cutrecerile noastre am vizitat pretutindenea pe iubii noștri ostași răniți prin spitale. Unde am întâlnit pe drumuri regimurile întregi de ostași m'am oprit la ei, le-am făcut rugăciuni, le-am cuvântat, le-am împărțit cărți de rugăciuni și cruciulițe în număr mare și le-am împărțit binecuvântări ca să le ajute bunul Dumnezeu în lupta lor.

Deosebit de mare a fost bucuria mea de a fi întâlnit în ținutul dela Nistru pe viteazul nostru *mareșal Ion Antonescu*, Conducătorul Statului, plin de încredere în izbânda gândurilor mărețe și a planurilor de scriere pentru neamul românesc; iar la *Comandamentul oștirii* am alergat să duc binecuvântările Bisericii Generalilor noștri cari au comanda acolo la front. Dumnezeu să le ajute în lupta cea sfântă pentru Cruce și Tară!

Am ținut să vă înfățișez pe scurt, iubii mei, icoanele și gândurile cu cari ne-am întors din misiunea noastră. Eram dator să o fac pentruca să Vă mulțumesc tot odată pentru rugăciunile cu cari ne-ați însoțit Voi, dragii mei, ca dru-

mul nostru să fie încununat cu cu cât mai frumoase izbânzi.

Rog pe bunul Dumnezeu să facă să rodească în viața creștină a Basarabiei sămânța aruncată de noi cu dragoste. Îi rog să ajute întregului neam românesc să vadă împlinindu-se cu un ceas mai de vreme dorința lui arzătoare după libertatea fraților ce se mai găsesse încă în robie. Și atunci vă voi face tot din acest loc invitația să mergem în număr cu mult mai mare cu cuvânt de mângăiere la ei, ca să ne bucurăm împreună de ziua pe care ne-o va da Domnul. Acum le trimitem gândul, inima și nădejdea noastră străbună, în care Îi vom lăuda în veacuri nesfârșite.

Cu bucurie părintească de a mă fi întors cu bine acasă și în mijlocul iubitei mele turme credincioase, împărtășindu-Vă arhiericeștile Mele binecuvântări, am rămas

Sibiu, la 28 Sept. 1941.

al Vostru al tuturor de tot binele voitor

(ss) NICOLAE
arhiepiscop și mitropolit

Misiune religioasă în parohia Dealul Mare

Cercul religios Mănăstireni s'a întrunit în ziua de 24 August 1941 în parohia Dealul Mare din protopopiatul Cluj-Huedin. Au luat parte preoții: Nicolae Cosma, Vasile Loga, Aurel Crainic și Ieromonahul Calistrat Haidomac.

Preoții au slujit în sobor slujba Utreniei, a sfintei liturgii, precum și taina sfântului Maslu.

Predica a rostit-o, cu o temeinică pregătire, Pr. Vasile Loga din Dângău, care a arătat în cuvinte bine simțite jertfa mare pe care o dau fiii acestui neam pentru asigurarea existenței Patriei și eliberarea fiilor robiți. A îndemnat apoi numerosul public prezent să-și facă, înapoia frontului, toată datoria și într'o perfectă disciplină să contribuie toți la pregătirea unui viitor mai bun.

S'a săvârșit apoi slujba Parasutului pentru eroii căzuți pe câmpul de luptă, când, pentru Hristos și reîntregirea Țării, cei mai buni ai neamului își dau viața și sănătatea.

După amiazi s'a făcut slujba Vecerniei, vorbind de astădată Pr. Nicolae Cosma din Mănăstireni,

care într'un mod convingător a arătat credincioșilor r, veniți și la această slujbă în număr mare, care sunt „Adevărații propovăduitori ai Evangheliei”.

În ședința intimă preoții cercului au luat hotărâri privitoare la intensificarea propagandei religioase, căci în aceste vremuri critice, credința este suprema mângăiere a sufletului creștin. Totodată s'a stabilit ca următorul cerc religios să se țină la 28 Septembrie a. c. în parohia Dângău.

Imprejurările în care trăiește ținutul acesta din vestul jud. Cluj, fiind lipsit nu numai de căile de comunicație și de centre orășenești, care toate au rămas în Ardealul cedat, ci și de resurse necesare existenței locuitorilor în întregime Români, rolul preoției este deosebit de important și astfel activitatea ei este pe cât de mângăitoare, pe atât și de folositoare intereselor superioare ale Statului.

Stăruirea deci în propovăduirea învățăturilor religioase, morale și cu caracter național, este primită cu satisfacție deplină de turma dreptcredincioasă și preoților, careși îndeplinesc conștiincios această mănire, li se cuvine toată lauda.

Noua salarizare a funcționarilor

În conferința de presă ținută în ziua de 8 I. c. la ministerul de finanțe, d. general N. Stoenescu, ministrul finanțelor, arătând că la împrumutul reîntregirii s'au semnat până acum peste 6 miliarde, a spus privitor la noua salarizare a funcționarilor următoarele:

Noua salarizare este prima fază a realizării dezideratului manifestat de d-l Mareșal Ion Antonescu de a retribui pe funcționarii Statului, ținându-se seamă de indicii de scumpete ai vieții.

Concepția care a stat la baza noului decret-lege pentru modificarea și completarea unor dispozițiuni privitoare la salarizarea funcționarilor și a tabelelor de salarizare a acestora, a fost de a se obține:

1. O reală armonizare pe plan orizontal a salariilor diferitelor categorii de funcționari ai Statului, ținându-se seama de importanța rolului ce-l joacă în viața acestuia:

2. O armonizare a salariilor pe plan vertical, adică înălțurii aceleiași categorii de funcționari, pentru stabilirea unui raport echitabil al responsabilității diferitelor funcțiuni și, în fine,

3. O îmbunătățire a posibilităților de viață a tuturor funcționarilor, menită să compenseze urcarea costului vieții din acest an.

Armonizarea pe plan orizontal era absolut necesară, pentru a repune în drepturile lor legitime anumite corpuri constituite, pe care inexplicabilele împrejurări le-au așezat într-o vădită inferioritate, dacă considerăm condițiunile de recrutare, rolul pe care îl joacă în viața statală și consecințele activității lor.

În februarie acesta, am redresat poziția corpului ingineresc, a corpului profesoral, a corpului sanitar și a corpului administrativ, pe acesta din urmă știut fiind că se bazează autoritatea de Stat.

În același timp s'a atașat magistratura, a cărei capitală importanță este determinată pentru ordinea de Stat, de alte corpuri cari prin legi organice se asimilează cu aceasta.

Armonizarea pe plan vertical era cerută de necesitatea de a stabili o corespondență, pe de o parte, între quantumul de răspundere și întinderea câmpului de activitate, iar pe de altă parte, între salariul cu care era retribuit funcționarul respectiv.

Sporurile de salarii care s'au acordat până la 1 Aprilie 1941, au marcat o comprimare de jos în sus, a sistemului armonie de salarizare a diferitelor grade din ierarhia unor anumite categorii de funcționari.

Crearea de noi posibilități de viață s'a făcut printr-o majorare generală a salariilor.

Trebuie să amintesc că în Iunie 1940, s'a acordat sporul general de 18,7% (mult mai important la funcțiunile inferioare), iar în Ianuarie 1941 s'au majorat salariile numai ale funcționarilor retribuiți până la 8.000 lei, cu un spor mediu de 20%.

Actualul decret-lege a prevăzut un spor de 20% funcționarilor din cadrul inferior, auxiliar și personalului de serviciu, compensând astfel în bună parte urcarea costului vieții (25-30%, din Ianuarie 1941) și un spor variabil pentru ceilalți funcționari în ideea armonizării salariilor acestora.

Sporul mediu ce rezultă este de 25,5% și necesită 4.800 milioane lei.

Decretul-lege prevede de asemenea o ameliorare a ajutoarelor acordate funcționarilor cu copii, în sensul că alocația această specială se majorază la 500 lei și se acordă după majorat până la 25 ani pentru copii cari urmează o școală sau o pregătire profesională și până la moarte pentru copii inapți din punct de vedere fizic sau mintal pentru a-și câștiga singuri existența.

Sporul necesitat de această reformă se ridică la peste 200 milioane lei.

Am majorat limita dela 2.000 lei, până la care se pot acorda ajutoare de căsătorie, la 20.000 lei, înțelegând astfel să ajutăm efectiv în special pe tinerii funcționari ce se căsătoresc și cari, fiind la începutul carierei lor, nu pot să aibă decât salarii corespunzătoare.

O inovație care merită să fie relevată este aceea de suprimarea claselor în ierarhia funcțiilor administrative și înlocuirea lor prin gradații de merit, întărind în special poziția cadrului mijlociu.

Noul decret-lege, în afară de ameliorările sensibile aduse în sistemul de salarizare a funcționarilor, prevede creșterea unui Institut general de asigurare, economie, credit și asistență și federalizarea caselor de economie și credit existente în ideea de a putea servi în schimbul unei rețineri de 5%, o primă de asigurare funcționarilor în momentul părăsirii serviciilor care, după 30 ani de activitate, ar fi egală cu quantumul salariilor primite în ultimii 5 ani.

Este o reformă de o importanță nebanuită, deoarece ea va permite în viitor nouilor pensionari ai Statului ca în afară de pensiuca legală, să poată avea la dispoziție un capital care să le îngăduie o trecere mai lesnicioasă dela starea de activitate la starea de pensionare.

Farmacie Parohială

Într'un ziar, s'a putut citi, de curând, un apel al parohiei „Sf. Nicolae” din comuna Măciuca-Botorani, jud. Vâlcea, prin care epitropia și consiliul parohial solicită medicamente, bani sau cărți pentru înființarea unei farmacii și bibliotecii parohiale.

Toată lauda pentru gândul frumos și toate urările de izbândă în această inițiativă.

Pe lângă această deplin meritată apreciere față de parohia Măciuca, avem însă și noi o anumită datorie, față de propriile noastre parohii. Căci omul cu trageră de inimă față de daraverile sale, privind cu coada ochiului peste pârleaz în ograda vecinului, caută să învețe tot cece este bun la acesta și vrednic de urmat, pentru înaintarea casei sale.

Ori, nu cunosc încă nici o parohie din eparhia noastră, în care să existe o farmacie parohială, precum nu știu ca vreun preot sau organ parohial să se fi preocupat până acum de o astfel de problemă.

Și cecce este, sau nu este, în această eparhie, e probabil la fel și în celelalte, din Ardeal.

Dar, reflectând mai adânc asupra problemei, trebuie să recunoaștem că noi ne găsim lipsă la datorie.

Cu toate că nu-i vorba despre o datorie platonice, ideală. Nu, Stă negru-pe alb, nu numai ca un comandament impus nouă, în primul rând preoților și apoi creștinilor credincioși, de însuși Mântuitorul, ci chiar de Statutul Legii de organizare bisericească.

Căci între multe alte atribuțiuni date organelor parohiale, la art. 52 lit i.) se prevede și obligațiunea morală „pentru înființarea și susținerea de internate, cămine, azile și spitale și a oricărei alte opere de milă creștinească, de caritate publică și activitate samaritană”.

A înființa și susține un internat, cămin, azil sau spital este o treabă mare și împreunată cu cheltueli, de care nu dispune, evident, nici o parohie și nici chiar episcopiiile.

A creia totuși „o operă de milă creștinească, de caritate publică și activitate samaritană” nu întrec puterea materială a nici unei parohii, fie ea cât de mică.

Totul depinde însă de punerea în lumină a scopului urmărit și de zelul și abilitatea pastorală a preotului. Și în această privință fiecare are un câmp larg de muncă și de realizări, atât cel dela sat, cât și cel dela oraș, atât cel dintr'o parohie mică cum și cel dintr'o parohie mare și înstărită.

Cu toate acestea, pân acum, acțiunea de asistență samaritană și de milă creștinească este aproape, inexistentă în vicața organismelor parohiale.

Activitatea preoților, în cadrele parohiilor, a atins înfăptuirii demne de multe cuvinte de laudă și programul de muncă tradițional mai are încă multe capitole ce așteaptă să fie traduse în fapte.

Aceasta însă nu poate însemna că numai atât este de făcut și cel care a reușit să atingă această limită, și-a făcut numai decât toată datoria.

Apelul parohiei „Sf. Nicolae” din Măciuca-Botorani, a deschis o fereastră spre un teren de muncă, pe cât de întelenit, pe atât și de mult promițător, în privința recoltei viitoare.

Căci sănătatea fizică a poporului nostru nu este un lucru fără însemnătate și fără folos. Dimpotrivă.

Și preotul care se inițiază într'un astfel de program de regenerare a neamului, va avea toată recunoștința generațiilor viitoare.

Mai ales cei dela sate trebuie să înțeleagă această poruncă a vremii.

N. V.

Această mare reformă unită cu aceea a ameliorării pensiilor ne impune un efort bugetar apreciabil, pe care de altfel l-am prevăzut atunci când am elaborat bugetul anului financiar în curs, efort pe care îl putem da, deoarece situația de execuție a bugetului Statului este excelentă.

Funcționarii Statului vor recunoaște că grija pe care le-o poartă Conducătorul Statului este o realitate și aceasta le creiază noi obligațiuni de muncă, conștiință deosebită în îndeplinirea datoriilor, de devotament în serviciu, de totală dăruire în slujba țării.

3401/1941.

COMUNICAT

În conformitate cu Regulamentul fondului de ajutorare preoțesc, s'a plătit familiei preotului Matei Morușca, din Iclandul Mare, suma de 15.500 lei — adică ajutorul plus cotizațiile vărsate la Vicariat — drept ajutorul convenit după fie iertata soție Aurelia, răposată la 14 August 1941.

Acesta este al cincilea ajutor plătit de Vicariat în anul 1941.

Alba-Iulia 29 Sept. 1941.

Președinte:
AL. BABA

Secretar:
Pr. T. CIURUȘ

Informațiuni

Nici o palmă de pământ românească nu se uită.

Drept răspuns la telegrama trimisă, cu prilejul adunării generale a Aștrei, d-l maresal Antonescu, conducătorul Statului, a răspuns cu următoarele rânduri de mari nădejdi românești:

D-lui Profesor

Dr. IULIU MOLDOVAN
președintele „Aștrei”

Sibiu

Vă rog să primiți D-Voastră și să transmiteți membrilor Asociației „Aștra”, care timp de opt decenii a răsturnat brazdă bogat roditoare în sufletul tare în credință al Românilor ardeleni, viile mele mulțumiri pentru caldă închinare de recunoștință adusă jertfei ostirii reîntregitoare a hotarelor naționale dela Răsărit. Fiți siguri și să fie siguri toți că nicio palmă de pământ românească nu se uită. Luptăm pentru împlinirea întreagă a dreptății ce ne însoțește strădaniile de refacere.

ANTONESCU

Maresal al României și
Conducătorul Statului

Târnosirea unei biserici
în Transnistria.

În apropierea Tiraspolului, în comuna Sucleia, a avut loc, înainte de întoarcerea misiunii de preoți ardeleni, sfințirea bisericii, recondiționată în scurtul timp de ocupare, de către trupele germano-române, a Transnistriei.

Sfințirea a făcut-o I. P. S. Sa mitropolitul Nicolae al Ardealului, împreună cu P. S. S. Lor Andrei, Vasile, Nicolae, Veniamin și P. S. S. episcopul armatei Partenie, în prezența d-lui subsecretar de stat Ioan Sandu, care a adus din partea I. P. S. Patriarh. o frumoasă icoană; a d-lui guvernator profesor Alexianu și alți fruntași, precum și a unui imens număr de credincioși.

După slujba sfințirii, cel dintâi a luat cuvântul I. P. S. Mitropolitul Bălan, apoi la sfârșit I. P. S. S. Mitropolitul Bălan s'a adresat în limba germană căpitanului Lehmann comandantul companiei germane 572 și soldaților săi, prin osârdia cătorora s'a refăcut locul bisericii din Sucleia.

D. căpitan Lehmann a mulțumit apoi I. P. S. S. Mitropolit al Ardealului pentru cuvintele ce a adresat armatei germane și marelui ei conducător.

La sfârșit s'a oficiat botezul a 30 prunci de Români din Sucleia, fiind slujba săvârșită de P. S. S. Grigore Leu episcopul Hușilor.

În după amiaza zilei, la spitalul Nr. 2 din Tiraspol, I. P. S. S. Mitropolitul Bălan a oficiat cununia religioasă a unui ofițer rănit pe câmpul de onoare.

Decretul-lege asupra salarizării va fi dat publicității peste câteva zile.

Decretul Lege asupra salarizării funcționarilor, care a fost în întregime adoptat, va fi dat publicității după câteva zile, deoarece Decretul-lege asupra stabilizării prefurilor a apărut Sâmbătă, 4 Octombrie, și nu a fost timp suficient pentru ca organele de control să fie instalate pe teren cu împuternicirea necesară să vegheze asupra executării acestuia.

Portul uniformei la școlari nu este obligatoriu

Reclamându-se că unii directori de școli silesc elevii să-și facă uniforme, d. ministru al culturii naționale și al cultelor a dat inspectoratelor generale școlare următorul ordin:

„Am lămurit că din cauza crizei portul uniformei nu este obligatoriu pentru elevii anului acesta. Pentru elevii uniformă va consta dintr'un halat de pânză. Totuși primesc reclamațiuni că nu se respectă acest ordin. Raportați-mi numele directorilor cari nu ascultă nici de omenie nici de ordine”.

Organizarea Basarabiei și Bucovinei.

Monitorul oficial a publicat un decret-lege, dispunând că Art. 15 din decretul-lege cu Nr. 2506 din 1941, privitor la organizarea Basarabiei și Bucovinei se modifică după cum urmează:

Bucovina va cuprinde județele: Câmpulung, Cernăuți, Hotin, Rădăuți, Storjineț, Suceava și Dorohoi.

Basarabia va cuprinde județele: Bălți, Cetatea-Albă, Cahul, Chișinău, Ismail, Lăpușna, Orhei, Soroca și Tighina.

Circumscripțiile teritoriale ale provinciilor vor putea fi modificate ulterior prin lege.

Concurs pentru ocuparea locurilor vacante de preoți militari activi.

Se aduce la cunoștința cuceritorilor preoți că în ziua de 1 Noiembrie a. c. va avea loc un concurs pentru ocuparea a 20 locuri vacante de preoți militari activi (ortodocși) asimilați gradului de căpitan, în fața unei comisii sub președinția P. S. Dr. Partenie Ciopron, Episcopul Armatei.

Cererile se vor înainta Inspectoratului Clerului Militar din Alba Iulia, cu cel puțin 3 zile înainte de ziua examenului și însoțite de următoarele acte:

a) Extractul de naștere din care să se constate că nu este mai mare de 35 ani;

b) Actul de studii din care să se constate că posedă licență sau doctoratul în teologie,

sau diploma unei academii sau institut teologic care să aibă la bază seminarul sau bachelauratul.

c) Certificatul eliberat de chiriarhul respectiv prin care să se constate că este hirotonit preot și că are o practică de păstorie de 3 ani și o bună purtare în parohie și în societate.

d) Certificat dela poliția respectivă că nu a luat parte la rebeliune.

e) Certificat că este cetățean român.

f) Declarația autentificată de tribunal sau judecătorie prin care candidatul se obligă a servi 9 ani neîntrerupți în armată.

g) Odată cu cererea de înscriere la concurs, candidații vor înainta recipisa dela Administrația Financiară pentru suma de lei 1500 (una mie cinci sute) pe seama Inspectoratului Clerului Militar, ca taxă de examen.

h) Preoții confesori de rezervă, cari se găsesc mobilizați la unitățile respective și îndeplinesc condițiunile legale, vor înainta cererile prin comandamentele respective.

i) Nu se acordă sub nici un motiv dispensă de stagii sau vârstă. (Diaconii și licențiații în teologie nehirotonisiți nu pot candida.

Examenul va consta dintr'o probă scrisă și una orală din: teologie, istoria Românilor, geografia României, istoria literaturii Românilor, organizarea armatei și igiena.

Orice informații se pot cere dela Inspectoratul Clerului Militar din Alba Iulia.

Comisiunea se va întruni în localul școlii militare de ofițeri de infanterie — București, în ziua de 1 Noiembrie 1941, ora 9 dimineața.

No. 3366/1941.

COMUNICAT

Aducem la cunoștința preoților noastre ordinul de mai jos Nr. 52.128 al Onor. Minister al Cultelor.

„Președinția Consiliului de Miniștri a fost informată că, uneori, persoane sau agenți administrativi se prezintă la anumite instituții și afirmă că dispozițiunile ce cer a fi luate, sunt „ordinul Președinției Consiliului de Miniștri”.

Intrucât, însă, Președinția Consiliului de Miniștri nu lucrează niciodată decât cu ordine sau dispozițiuni scrise, se dispune ca toate persoanele, cari invocând „ordinul Președinției”, nu prezintă acest ordin scris, să fie de urgență notificate Președinției Consiliului de Miniștri, spre a fi deferate imediat Parchetului”.

Alba-Iulia, 29 Sept. 1941.

Președinte:

AL. BABA

Secretar:

Pr. T. CIURUȘ

Nr. 3523—1941.

Comunicat

Invităm pe C. preoți să ne trimită, de urgență, raport despre: 1) sumele subscrise, de fiecare preot și cântăreț, la Imprumul Reîntregiri, 2) un tablou despre colectele despre ajutorarea răniților, ostașilor și a familiilor lor, ce sumă s'a adunat cu discul, câți bani s'au adunat, separat, în parohii și ce dăruiri s'au făcut în natură.

Așteptăm aceste rapoarte pe cale ierarhică, imediat, pentru trebuințele autorităților noastre superioare.

Alba-Iulia, 9 Octombrie 1941.

Președinte:

Al. Baba

Secretar:

Pr. T. Ciuruș

Nr. 3524—1941.

Comunicat

Invităm pe toți P. C. protopopi, ca până la 10 Noembrie a. c. să ne înainteze un tablou despre sumele încasate cu discul, la ziua Sfintei Cruci (14 Sept.) pentru fondul „Obolul Crucii”.

Parohiile din tract sunt obligate să raporteze, în termen de 8 zile, oficiilor protopopești rezultatul acestui disc, după ce prin comunicate date la radio și prin ziare li s'a reamintit aceasta îndatorire.

Sumele colectate se vor depune la oficiile protopopești respective care apoi le vor înainta aici.

Alba-Iulia, 10 Octombrie 1941.

Președinte:

Al. Baba

Secretar:

Pr. T. Ciuruș

Nr. 3488—1941.

Comunicat

Având în vedere că On. Minister nu va mai plăti salarii pentru preoții refugiați utilizați, ci cere încadrarea lor în parohii vacante, îndrumăm pe toți preoții refugiați, care nu sunt încadrați, ci numai utilizați să-și înainteze imediat cereri la Vicariat, pentru una sau două din parohiile vacante, eventual să reflecteze la posturi în alte eparhii.

Aceste parohii sunt în prezent următoarele: Ceagz, Mogoș—Mămălgani, Rișca de jos, Suprapietrii, Turenii, Râmeț sat și Geoagiul de sus.

Alba-Iulia, 10 Octombrie 1941.

Președinte:

Al. Baba

Secretar:

Pr. T. Ciuruș

PREOȚI INDEMNATI POPORUL SA SUBSCRIBIE LA IMPRUMUTUL REINTREGIRII.

Tip. „ALBA” — Cenzurat